

De Stichting Vrede voor Palestina ondersteunt projecten voor kansarme Palestijnse kinderen. Omdat de huidige generatie niet in staat blijkt om vrede te bewerkstelligen, heeft de Stichting de hoop op de jeugd gevestigd. Ze richt zich daarbij op steun aan (buitenschoolse) activiteiten die verbindend kunnen werken tussen volkeren: taal, muziek & cultuur en sport. Kinderen krijgen daardoor meer een gevoel van eigenwaarde en vrede in zichzelf. Hopelijk brengt dat vrede in het Palestijns-Israëliësch conflict dichterbij.

Stichting
**Vrede voor
Palestina**

Nieuwsbrief

mei 2017

Onopgeefbare verbondenheid met hoop

Nederlanders noemen het “Goede Vrijdag”, maar voor de Christelijke Palestijnen is het “Verdrietige Vrijdag”. Woensdag zat ik als enige Palestijnse christen in de Grote Kerk in Zwolle voor het eerst naar de Mattheüs Passion te luisteren. Het is mij verteld dat je dit ten minste één keer in je leven mee moet maken. Ik was ook gewaarschuwd dat het een lange zit zou worden waar ik me goed op voorbereiden moest. En inderdaad, de lange zit die nog langer leek te zijn op de houten rechte kerkbanken, gepaard met de koude tocht die voelbaar was, maakten het minder aangenaam alsof het zo bedoeld was. Comfortabel zitten luisteren naar het Mattheüs Passion hoort er niet bij.

Maar als Palestijn ben ik niet anders gewend dan geduld op te brengen onder alle omstandigheden. Geduld van onze kamelen die ongehinderd blijven doorlopen om hun doel te bereiken. Jarenlang zijn we als volk op zoek naar gerechtigheid, naar zelfbeschikking, naar een gewone plek tussen alle volkeren. Het is 100 geleden sinds de Balfour Declaratie, die Palestina beloofde als thuis voor de Joden en het is 70 jaar geleden sinds de staat Israël opgericht is. En sinds 50 jaar is de bezetting van mijn geboorteplaats Jeruzalem, de hele Westbank en Gazastrook een feit.

De lange weg van lijden van mijn volk heeft van ons een volk met een groot uithoudingsvermogen gemaakt. Een volk dat niet te breken is. Een volk dat ondanks het lijden nog steeds in staat is haar eigen leven te leiden, bezet, ontheemd, verbannen, gevangen, maar het is er altijd. De drie uur lange zit in de kerk kon ik makkelijk relativeren met het lijden van mijn volk, het lijden van de Heer waarvoor iedereen in de kerk zat te luisteren. Terwijl ik in de Grote Kerk in Zwolle zat, namen de tekst en de muziek van Bach me mee naar Jeruzalem, naar de steegjes waar ik als kind ben opgegroeid, naar mijn school in de oude stad, de versleten gladde stenen

trappen waar ik vaak ben gestruikeld. En hier zat ik tussen mijn mede-Nederlanders als enige Palestijn mede-christen en voelde een nog andere dimensie bij de Mattheüs Passion. Het verhaal speelde zich af in het land waar ik had gespeeld. Het geschiedde daar waar ik ook was. Al die heilige plekken ken ik als geen ander, daar waar Jezus liep, liep ik ook. Daar waar Hij viel, viel ik ook. Zou het ook zo zijn op een dag dat waar Hij zal herrijzen, mijn volk ook herrijzenis mee zal maken? En opschudding van het onrecht en bezetting! Hij is gekomen voor ons allemaal om de strijd tegen onrecht te winnen; het leven van de dood te overwinnen. Palestina zal op een dag herrijzen als een plek op aarde waar vrede is, waar al haar burgers met al hun verschillen verenigd zullen zijn om de voorbereidingen te treffen voor de wederkomst van de Messias. Dan zal het pas echt vrede zijn voor iedereen.

Vrede is er nog lang niet, maar onze hoop op vrede is onopgeefbaar verbonden met ons geloof dat onrechtvaardigheid niet blijvend is. Dat recht wint van onrecht. Dat de Schepper al zijn kinderen gelijk behandelt; niet de ene verkiest boven de ander; niet de ene zijn

huis uitstuurt om zo de uitverkorene te huisvesten. Deze kieskeurigheid is slechts de creatie van de mens en is de imperfectie van mens zijn.

In onze stichting is onze hoop voor alle kinderen van de wereld onopgeefbaar. We blijven strijden, hoe klein we ook zijn, met soms schaarse middelen dankzij jullie gulle donaties, we gaan door om het kind kind te laten zijn; om

alle kinderen in bezet Palestina en alle kinderen van de bezetter van Israël te bevrijden van de haat en wraak zodat het kind kan herrijzen in zijn puurheid, zoals de Schepper bedoeld had.

Nabil Sahhar
Voorzitter

Voortgang op Al Mostaqbal basisschool

De bakkerij

In maart van dit jaar is de school begonnen met de voorbereiding voor het opzetten van een bakkerijtje om te voorzien in extra inkomsten voor de school. Het project wordt gedeeltelijk ondersteund door een Frans-Palestijnse solidariteitsgroep uit de gemeente Gentilly in Frankrijk. De school zoekt nog naar andere sponsors voor dit project. Het belangrijkste doel is om de leerlingen van de Al Mostaqbalschool en de scholen in de omgeving te voorzien van gezonde voeding. De meeste leerlingen eten snoep en ongezonde voeding als ontbijt en chips en snoep tijdens de lunch. De docenten van de school zijn enthousiast om dit idee uit te voeren; enerzijds om daarmee te voorkomen dat de kinderen - in ieder geval tijdens schooltijd - ongezond eten en anderzijds om inkomsten voor de school te genereren.

Het aantal leerlingen

De school telt op dit moment 147 leerlingen in de leeftijd van 4 tot 14 jaar, 93 jongens en 54 meisjes. Hiervan zijn 24 kinderen tussen de 4 en 5 jaar oud (kleuterschool: 10 jongens en 14 meisjes); 30 kinderen hebben geestelijke en lichamelijke handicaps (22 jongens en 8 meisjes) en 93 studenten hebben in min of meerdere mate leerproblemen (61 jongens en 32 meisjes).

Steun voor logopedie

Alle kinderen met een beperking hebben logopedie en taaltherapie nodig. Het maakt hen sterker waardoor ze zelf beter kunnen communiceren. Het vergroot hun cognitieve capaciteiten. Het werken met kinderen in dit

speciaal onderwijs vereist de nodige expertise en er zijn faciliteiten nodig om kinderen met een beperking in articulatie of stotterende kinderen of kinderen die zwak zijn in ademhaling te kunnen helpen. Om logopedie succesvol te kunnen toepassen zijn er specialistische instrumenten nodig.

Onlangs hebben we van de school hiervoor een aanvraag ontvangen. Men heeft er al een proef mee gedaan en de ervaringen zijn positief. Voor het logopedie aanbod wordt een extra ruimte ingericht.

Dit lokaal zal - naast de logopedie - ook gebruikt worden voor een extra (zesde) klas. Door deze uitbreiding kunnen de kinderen een volledige 6 jaar lagere scholing krijgen en is er directe aansluiting met het middelbaar onderwijs. Totaal is daarvoor een bedrag van € 4.100,- nodig.

Gemeente Deventer steunt ook

Ten behoeve van dit logopedieproject hebben we de gemeente Deventer om subsidie gevraagd. Inmiddels is bekend dat de gemeente daarvoor € 1.170,- zal doneren. Namens alle kinderen en de staf van de Al Mostaqbalschool heel hartelijk dank.

Steunt u ook?

Natuurlijk hopen we dat u - als donateur - ook de portemonnee zult trekken. Binnenkort verwachten we ook weer de aanvraag voor het jaarlijks, tweewekelijks Educatief Zomerkamp te ontvangen. Meer dan honderd kinderen doen daar aan mee en van afstand horen we al hun stemmen, hun gelach, hun jeugdig geluk, sportend, dansend en schilderend. Allemaal dankzij uw steun! We hopen dat we op u kunnen rekenen.

Brenda Reinders
Bestuurslid

Combatants for Peace - vechters voor vrede

Eind maart waren ze vijf dagen in Nederland: Assaf, Jamil, Raed en Netha van de Combatants for Peace, Vechters voor Vrede. Assaf en Netha zijn van Joods-Israëlische afkomst, Jamil en Raed Palestijns. Assaf en Netha hebben beide hun militaire dienstplicht erop zitten en zijn toen (natuurlijk) in de Westbank geweest, Jamil en Raed kennen als betrokken Palestijn een geschiedenis van verlies van vrienden en familieleden, pijn van bezetting, geweld van stenen gooien en Israëlische detentie. Alle vier behoren ze nu tot de Combatants for Peace, Assaf en Jamil waren bij de oprichters. Ze zijn in Nederland omdat een film over hen: Disturbing the Peace ook in Nederland uitkomt. En voor de jaarlijkse Vrijheidslezing die dit jaar voor de 17e keer gehouden werd.

Het eerste optreden van deze Combatants for Peace (CfP) in Nederland was in het Spinhuis in Amsterdam, in een pand aan het water onder de kade, donker geweldd, vooral waxinelichtjes, dof-galmende geluiden. Jamil werd er gespannen van, het herinnerde hem teveel aan zijn detentie in Israël. Iedere keer als het gordijn bij de ingang opzij gedaan werd keek hij snel op. Hij stelde zich ook maar kort voor, somde enkel de mensen op die hij verloren had dankzij de politiek van Israël en de mensen die hem tot nieuwe inzichten en nieuw handelen hadden gebracht.

Assaf, Netha en Raed spraken uitgebreider over hun ervaringen, hun ommekeer, hun inzichten. Want wat de Combatants for Peace doen is niet normaal en staat haaks op de gangbare inzichten en praktijken in zowel Israël als Palestina.

Combatants for Peace - ze zijn kandidaat voor de Nobelprijs, behoren zelfs bij de hoogst genomineerden - traden in 2006 naar buiten toe: Israëlische ex-dienstplichtigen en Palestijnse strijders vaak met ervaringen in Israëlische detentie werkten samen om zo te laten zien dat samenwerking tussen beide partijen mogelijk is. Zo'n samenwerking was en is niet vanzelfsprekend en elke Combattant for Peace gaat samen met anderen een diepgaande persoonlijke zoektocht aan om vooroordelen en negatieve ervaringen door te spitten en te herwaarderen. Vroegere vijanden worden vrienden. Het zet het leven op de kop, want er is veel meer dat tegen samenwerking pleit: vooroordelen over en weer, geweld, bezetting. CfP spreekt niet van een conflict tussen Israël en Palestina, dat zou de indruk wekken dat er twee gelijkwaardige partijen zijn, maar van bezetting. Ze wil laten zien dat er een andere oplossing mogelijk is, een oplossing op basis van kwetsbaarheid en op basis

van ieders persoonlijk verhaal. Dat niet weggeschoven, ontkend of overruled wordt. Tegenover het geweld en de onrechtvaardigheid van de huidige situatie wil ze een voorbeeld laten zien van geweldloosheid en gerechtigheid. En of het nu een of twee staten moeten worden, daar is Cfp eigenlijk niet zo mee bezig. Ze weet wel dat Palestijnen allereerst gelijke rechten moeten krijgen.

Combatants for Peace is van de ene kant blij met de steun die ze uit Europa krijgt, maar weet van de andere kant dat daardoor het Israëliëse publiek haar minder zal vertrouwen. Zo verging het Breaking the Silence immers ook. Deze Israëliëse ex-soldaten die een boekje opendoen over wat ze in hun diensttijd hebben gedaan en hebben moeten doen, worden door Europa van harte gesteund, maar worden door verschillende Israëliëse media en door de Israëliëse politiek zwart gemaakt.

In Israël en Palestina bestaan nu negen groepen van Combatants for Peace. Ze zijn allemaal gemengd, d.w.z. ze bestaan uit zowel Israëliërs als Palestijnen. Ze werken naar

binnen toe, steunen elkaar bij ieders eigen zoektocht, en laten naar buiten toe voorbeelden zien van geweldloze inzet en geweldloos verzet. Op de Westbank zijn bijvoorbeeld geen speelterreinen voor kinderen, Cfp legt ze aan. Cfp-ers planten olijfbomen aan als boomgaarden verwoest zijn of helpen met de olijvenpluk. Maandelijks organiseren ze een gezamenlijke vrijheidsmars. Kinderen van Israëliëse Combatants weigeren om in dienst te gaan (dus gaan de gevangenis in), kinderen van Palestijnse Combatants weigeren stenen te gooien en zoeken geweldloze manieren van protest. Want, om met de woorden van de moeder van Jamil te spreken - van wie de zoon met 14 jaar doodgeschoten werd door een Israëliëse militair en die zelf stierf bij een checkpoint waar ze uitgebreid gecontroleerd werd terwijl ze doodziek in allerijl naar een ziekenhuis moest - "ook Joodse kinderen hebben rood bloed".

Lien Willems
Bestuurslid

In het nieuws

Op Tweede Paasdag werd op RTV-Oost tijdens de uitzending Hoogtij met Pasen een interview uitgezonden met onze voorzitter Nabil Sahhar. De hele uitzending is terug te luisteren op <http://m.rtvooost.nl/radio/uitzending.aspx?uid=425716>

Nabil Sahhar is Palestijns christen met een Grieks-orthodoxe achtergrond. Hij woont in Den Ham en hoewel volledig geïntegreerd, mist hij de grootsheid van het Grieks-orthodoxe Pasen. Sahhar: "Ik ben geboren in Jeruzalem en ben als een ontheemde olijfbom naar Den Ham gekomen. Daar ben ik geworteld." Hij voelde zich er van meet af aan welkom, "en dat is meer dan getolereerd, uit tolerantie spreekt onverschilligheid." Hij groeide op tussen moslims. Er was wederzijds respect.

Aanbevolen film: The Settlers

Een documentaire van de Israëliisch-Amerikaanse regisseur Shimon Dotan

**“We willen met de nederzettingen de Jordaan over.”
“Maar daar is Jordanië.”
“Alles is tijdelijk.”**

Zomaar een citaat uit een gesprek met een van de ‘bergtop-jongeren’, de jongeren die met schamele middelen een voorpost opzetten ergens op de Westbank, een voorpost die dan het begin wordt van de zoveelste nederzetting in de Bezette Palestijnse Gebieden. Voor deze jongeren is de Israëliische regering illegaal, omdat ze niet regeert volgens

de wetten van de Thora. Israël zelf willen ze vervangen door een bijbels koninkrijk tot aan Irak. God zelf heeft immers bepaald dat dit land van hen is. Dotan suggereert dat de jongeren een natuurlijk gevolg zijn van de oorspronkelijke beweging van settlers die ontstond in 1967 toen Israël de Westbank van Jordanië had overgenomen. De jongeren zijn openlijk racistisch, soms extreem gewelddadig en vergoelijken de moord op niet-Joden. De regering van Israël en de Israëliische militairen lijken niet te weten hoe ze op deze jongeren moeten reageren of ze willen niet ingrijpen.

De documentaire schetst een onthullend en onthutsend beeld van de meest radicaal-fundamentalistische en meest gewelddadige tak van de kolonisten in Israël. Hij laat echter niet zien dat er onder de overige kolonisten heel uiteenlopend over deze ‘bergtop-jongeren’ gedacht wordt, dat hun gewelddadige acties en hun brandstichtingen door hen zeker niet alleen toegejuicht worden. Dotan legt de oorzaak van de huidige situatie in Israël bij een kleine groep fanatieke Joden, die los staat van de rest van de Israëliische maatschappij en die iedereen kan meeslepen. Maar is niet de hele Israëliische maatschappij schuldig aan de bezetting? En moet dit inzicht niet breed gedeeld worden voordat er een eind kan komen aan de bezetting?

Lien Willems
Bestuurslid

Achter de schermen

Drie keer per jaar komt de vouw- en plakgroep - in wisselende samenstelling - onder leiding van Mathilde bij elkaar om de nieuwsbrieven te vouwen, dicht te plakken, te voorzien van een postzegel of rond te brengen in de omgeving. Graag willen we hen bedanken voor de altijd trouwe steun achter de schermen. Anke, Barbara, Bert, Cathe, Eelkje, Ellen, Erik, Lien, Mariet, Mathilde, Nico, veel dank voor jullie enthousiaste bereidwilligheid.

Stichting
**Vrede voor
Palestina**

Postadres

Postbus 658, 7400 AR Deventer

Telefoon

Nabil Sahhar: 06 - 46 25 49 38

Bankrekening

NL64 INGB 0006 0377 97 t.n.v. Stichting Vrede voor Palestina te Deventer

e-mail

info@stichtingvredevoorpalestina.nl

Website

www.stichtingvredevoorpalestina.nl

*Uw giften zijn meer dan welkom op
bankrekening NL64 INGB 0006 0377 97
en blijven aftrekbaar voor de belasting;
onze Stichting is ANBI-erkend.*

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat het ons dan weten!

**Wilt u de nieuwsbrief voortaan per e-mail ontvangen,
laat het ons ook weten!**